

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4177/2019
Рев2 4196/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова РС, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2128/18 од 29.10.2018. године и Гж1 1638/19 од 09.07.2019. године, у седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2128/18 од 29.10.2018. године и Гж1 1638/19 од 09.07.2019. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужене изјављене против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2128/18 од 29.10.2018. године и Гж1 1638/19 од 09.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 567/16 од 15.01.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име додатка на плату по основу ноћног рада за период од 01.01.2014. године до 30.09.2014. године; по основу рада на верске и државне празнике за период од 16.02.2014. године до 17.02.2014. године; по основу прековременог рада за период од марта 2014. године до септембра 2016. године и по основу ноћног рада за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу за период од марта 2014. године до септембра 2016. године исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, како је то ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 63.614,97 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2128/18 од 29.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке, којим је усвојен захтев тужиоца и

обавезана тужена да тужиоцу на име додатка на плату по основу рада на верске и државне празнике за период од 16.02.2014. године до 17.02.2014. године и по основу прековременог рада за период од марта 2014. године до септембра 2016. године исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, ближе наведено у овом делу изреке пресуде. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, којим је усвојен захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име додатка на плату по основу ноћног рада за период од 01.01.2014. године до 30.09.2014. године и по основу ноћног рада за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу за период од марта 2014. године до септембра 2016. године исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, ближе наведено у овом делу изреке, као и ставу другом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1232/18 (16) од 25.01.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати за период од фебруара 2014. године закључно са септембром 2016. године на име неисплаћеног додатка на плату по основу ноћног рада појединачне месечне износе са законском затезном каматом, почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 78.717,94 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1638/19 од 09.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против напред наведених правноснажних пресуда донетих у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете у висини неисплаћеног додатка на плату – увећане плате за ноћни рад, рад у дане државних и верских празника и прековремени рад, што представља ванредно радно ангажовање тужиоца. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима у идентичним чињенично-правним

ситуацијама, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2 тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Чланом 403. став 3 ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 15.09.2016. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 177.948,71 динар.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић